

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 15/2013
27.02.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Новице Пековића, Предрага Глигоријевића, Драгана Јоцића и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног С.М., због кривичног дела лаке телесне повреде из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, решавајући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 930/12 од 11.02.2013. године, поднигнутом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу 7К 2434/10 од 30.03.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 3187/12 од 18.06.2012. године, у седници већа одржаној дана 27.02.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВА СЕ, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 930/12 од 11.02.2013. године, као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Шапцу 7К 2434/10 од 30.03.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 3187/12 од 18.06.2012. године, тако што се према окривљеном С.М. сходно члану 382. и на основу чл. 354. тачка 3. Законика о кривичном поступку,

ОДБИЈА ОПТУЖБА

да је
дана 12.07.2007. године у М.1 у породичном дворишту способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима лако телесно повредио оштећеног Љ.И. из М.2, на тај начин што је након краћег вербалног сукоба, песницом ударио оштећеног у пределу лица, а када је оштећени од овог ударца пао, наставио је да га удара ногама на којима је имао патике, по глави и телу, наневши му на тај начин лаке телесне повреде изражене у виду нагњечења, крвног подлива и огуљотина лица, очних капака и носа, са крвним подливима вежњаче десног ока и нагњечења слабинског предела десно, при чему је окривљени био свестан свог дела и хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено,

чиме би извршио кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу 7К. 2434/10 од 30.03.2012. године, окривљени С.М. оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика за које му је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од годину дана од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Обавезан је окривљени С.М. да плати суду на име трошкова кривичног поступка износ од 6.000,00 динара, да плати оштећеном С.И. 64.500,00 динара и да плати на име паушала износ од 1.000,00 динара све у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Истом пресудом према окривљеном М.М. на основу члана 354. тачка 3. ЗКП одбијена је оптужба да је извршио кривично дело угрожавања опасним оруђем при тучи или свађи из члана 124. КЗ.

Апелациони суд у Београду пресудом Кж1 3187/12 од 18.06.2012. године одбио је као неосновану жалбу браниоца окривљеног С.М. адвоката Б.С. и пресуду Основног суда у Шапцу 7К. 2434/10 од 30.03.2012. године потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 9. ЗКП и предложио да се захтев уважи и на основу члана 354. тачка 3. ЗКП донесе пресуда којом се према окривљеном С.М. одбија оптужба због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца наводи да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 9. ЗКП у вези члана 382. ЗКП на штету окривљеног С.М.

Наиме, из списка предмета произилази да је оптужним предлогом Општинског јавног тужиоца у Шапцу Кт 1209/07 од 25.03.2009. године окривљеном С.М. стављено на терет извршење кривичног дела лаке телесне повреде из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ а окривљеном М.М. кривично дело угрожавање опасним оруђем при тучи и свађи из члана 124. КЗ.

Пресудом Општинског суда у Шапцу К. 305/09 од 15.10.2009. године окривљени С.М. оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, а окривљени М.М. због кривичног дела угрожавање опасним оруђем при тучи и свађи из члана 124. КЗ за које су им изречене условне осуде тако што су утврђене казне затвора у трајању од по четири месеца и истовремено одређено да се исте неће извршити ако у року од једне године од дана правноснажности пресуде не изврше ново кривично дело.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили оштећени Ј.И. на основу одредбе члана 446. став 10. ЗКП због одлуке о кривичној санкцији и бранилац окривљених С.М. и М.М., адв. С.А. због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног законика.

Поводом наведених жалби а по службеној дужности Апелациони суд у Београду решењем Кж1 2679/10 од 15.04.2010. године укинуо је пресуду Општинског суда у Шапцу К. 305/09 од 15.10.2009. године због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 3. ЗКП и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

Пресудом Основног суда у Шапцу 7К 2434/10 од 30.03.2012. године, окривљени С.М. оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, а према окривљеном М.М. на основу члана 354. тачка 3. ЗКП одбијена је оптужба да је извршио кривично дело угрожавања опасним оруђем при тучи и свађи из члана 124. КЗ.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног С.М., адв. Б.С., Апелациони суд у Београду пресудом Кж1 3187/12 од 18.06.2012. године, одбио је наведену жалбу и побијану првостепену пресуду потврдио.

Одредбом члана 382. ЗКП, прописано је да ако је изјављена жалба само у корист оптуженог, пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције.

Првостепени суд је пресудом Основног суда у Шапцу 7К 2434/10 од 30.03.2012. године окривљеног С.М. огласио кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, дакле за теже кривично дело, након што је другостепени суд поводом жалбе оштећеног изјављене само због одлуке о кривичној санкцији и жалбе браниоца окривљеног по службеној дужности укинуо првостепену пресуду.

У конкретном случају јавни тужилац није изјавио жалбу, чиме се сагласио са правном квалификацијом кривичног дела из прве првостепене пресуде, а имајући у виду ко је и из којих разлога изјавио жалбе, у поновном поступку окривљени С.М. није могао бити оглашен кривим за теже кривично дело, то јест за кривично дело лаке телесне повреде из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика јер је предмет поступка могло бити само кривично дело из члана 122. став 1. КЗ.

Жалба, изјављена на штету окривљеног може имати правног дејства само у домену у којем је изјављена, па се и положај окривљеног може погоршати искључиво у том домену, а не и изван домаћаја жалбе.

Према томе, првостепени суд када је окривљеног С.М., на новом главном претресу, након што је другостепени суд, по службеној дужности поводом жалбе надлежног тужиоца, у конкретном случају жалбе оштећеног (члан 446. став 10. ЗКП), изјављене због одлуке о кривичној санкцији укинуо првостепену пресуду, огласио кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, по строжијем кривичном закону, него што је то учинио првостепени суд у првој пресуди, а то је за кривично дело из члана 122. став 1. КЗ, повредио је начело забране „*reformatio in peius*“ и тако учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 9. у вези члана 382. ЗКП, коју другостепени суд испитујући првостепену пресуду по службеној дужности у смислу члана 380. став 1. и 2. ЗКП није отклонио, а на шта се основано указује захтевом за заштиту законитости.

Одредбом члана 103. тачка 7. КЗ, прописано је да ако у овом закону није другачије одређено кривично гоњење не може се предузети кад протекне две године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора до једне године или новчана казна, а чланом 104. став 6. КЗ, да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Из списка предмета произилази да је кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ које се окривљеном С.М. ставља на терет извршено дана 12.07.2007. године. За ово кривично дело је предвиђена новчана казна или затвор до једне године, па се основано у захтеву за заштиту законитости наводи да је сходно члану 103. тачка 7. у вези члана 104. став 6. Кривичног законика наступила застарелост кривичног гоњења дана 12.07.2011. године, дакле, још док је трајао првостепени кривични поступак.

Стога је Врховни касациони суд преиначио правноснажне пресуде, отклонио повреду кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 9. у вези члана 382. ЗКП и на основу члану 354. тачка 3. ЗКП одбио оптужбу против окривљеног С.М. као у изреци ове пресуде.

На основу члана 197. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Са изнетих разлога, а на основу члана 30. став 1. и члана 32. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08), а применом члана 24. став 7. ЗКП и члана 425. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа -
судија,
Невенка Важић,с.р.